

καρακάξα

καρακάξα, η, ουσ. [ηχομιμητική λ. από την κραυγή καρακά του πουλιού αυτού], το πουλί κίσσα. **1.** γυναίκα άσχημη, φλύαρη και εριστική: «πάψε, βρε καρακάξα, να ησυχάσει λίγο το κεφάλι μας!». **2.** απευθύνεται και με υποτιμητική διάθεση σε γυναίκα: «φύγε, ρε καρακάξα, που μπερδεύεσαι συνεχώς μέσα στα πόδια μου».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας